

6) w § 38 w ust. (1) pkt 1) otrzymuje brzmienie:

„1) ubiegający się o koncesję posiada dostatecznie silne podstawy finansowe oraz potrzebną fachowość do prowadzenia przedsiębiorstwa przewozowego i daje gwarancję solidnego wypełniania obowiązków koncesjonariusza;”;

w tym samym paragrafie dodaje się nowy ustęp:

„(3) Koncesje nie będą wydawane osobom prawnym, których zadaniem nie jest wykonywanie zarobkowego przewozu samochodami. Podstawę do oceny tej okoliczności stanowi statut lub rejestr handlowy albo rejestr spółdzielni.”;

7) § 39 skreśla się.

8) § 41 otrzymuje brzmienie:

„§ 41. (1) Otrzymujący koncesję powinien złożyć opłatę za czynności urzędowe, związane z udzieleniem koncesji, w następującej wysokości:

1) za czynności urzędowe, związane z nadaniem koncesji na przewóz osób po 1,5 gr od każdej jednostki iloczynu z ilości miejsc dla podróżnych w pojazdach mechanicznych (bez rezerwowych) przez średnią długość linii w kilometrach, nie mniej jednak niż 30 zł;

2) za czynności urzędowe, związane z nadaniem koncesji na przewóz towarów na linii, liniach lub sieci linii przewozowych po 10 gr od każdej jednostki iloczynu z ilości tonowości pojazdów mechanicznych przez średnią długość linii w kilometrach, nie mniej jednak niż 30 zł;

3) za czynności urzędowe, związane z nadaniem koncesji na oznaczonym obszarze po 30 zł od jednej tony tonowości pojazdu.

(2) Za czynności urzędowe w sprawie koncesji z prawem wyłączności pobiera się opłatę w podwójnej wysokości.”;

9) § 42 otrzymuje brzmienie:

„§ 42. Opłaty, wymienione w § 41, uiszcza się gotówką za pośrednictwem Pocztovej Kasy Oszczędności, na dochód Państwowego Funduszu Drogowego.”;

10) § 44 otrzymuje brzmienie:

„§ 44. (1) Koncesje mogą być udzielane na okres do 25 lat.

(2) Koncesjonariuszowi, który wykaże się zainwestowaniem kapitału na budowę garażów, warsztatów, magazynów lub innych urządzeń, związanych z wykonywaniem przewozów, wojewódzka władza administracji ogólnej — z zachowaniem przepisu § 38 — przedłuży lub wyda nową koncesję na obsługiwane przez niego linie, co najmniej na czas niezbędny do amortyzacji dokonanych wkładów.”.

§ 2. Koncesje na przewóz towarów na linię, linie lub sieci linii przewozowych, wydane przez wojewódzkie władze administracji ogólnej przed i po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego, uprawniać będą w okresie czasu na który zostały wydane, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 1938 r., do wykonywania przez koncesjonariusza zarobkowego przewozu towarów na dowolnych liniach w całym Państwie, z wyjątkiem tych linii, co do których Minister Komunikacji zastrzeże swej kompetencji udzielanie koncesji.

§ 3. W okresie czasu do dnia 31 grudnia 1938 r. opłata jednorazowa za czynności urzędowe, związane z wydaniem koncesji na przewóz towarów pojazdami mechanicznymi na linie przewozowe, obliczana będzie w myśl § 41 ust. (1) pkt 3).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r.

Minister Komunikacji: *Ulrych*

655.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 22 grudnia 1936 r.

o wspólnym rozliczaniu utargu nafty na rynku wewnętrznym.

Na podstawie art. 1 punkt j) i punkt l) ustawy z dnia 18 marca 1932 r. w sprawie regulowania stosunków w przemyśle naftowym w jednolitym brzmieniu obwieszczenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 83) zarządzam co następuje:

§ 1. Dla wyrównania skutków, płynących z uregulowania przez Ministra Przemysłu i Handlu od dnia 16 grudnia 1935 r. cen nafty na rynku wewnętrznym, ustalającego specjalnie niższe ceny dla nafty sprzedawanej w województwach: wileńskim, nowogródzkim, poleskim, wołyńskim i części województwa białostockiego — zarządza się wspólne rozliczenie pomiędzy wszystkimi przedsiębiorstwami wytwarzającymi naftę i wysyłającymi ją na rynek krajowy, bez względu na to, czy faktycznie sprzedawały naftę w wymienionych województwach, czy też nie.

Rozliczenie to i wyrównanie pieniężne przeprowadza organizacja „Polski Eksport Naftowy” w Lwowie.

§ 2. Wspólne rozliczenie (§ 1) polega na tym, że różnicę pieniężną wynikłą ze stosowania specjalnych obniżek, rozkłada się na wszystkie przedsiębiorstwa w stosunku do ilości nafty, wysłanej przez każde z nich na rynek wewnętrzny w okresie rozliczeniowym.

Podstawę rozliczenia stanowi cennik nafty, obowiązujący od dnia 16 grudnia 1935 r.

Zmiany cennika, które wynikną z nowego uregulowania ceny nafty, zarówno w województwach wymienionych w § 1, jak w reszcie obszaru Rzeczypospolitej Polskiej, lub wskutek zmian taryfy kolejowej, czy też innych elementów kalkulacyjnych ceny nafty, winny być uwzględnione w rozliczeniu, poczynając od terminu, w którym wejdą w życie.

Włączenie do obowiązującego cennika miejscowości, nie uwzględnionych w cenniku, a położonych w obszarach wymienionych w § 1, przeprowadza „Polski Eksport Naftowy”, po zatwierdzeniu przez Komisarza Rządowego.

§ 3. Definitywne rozliczenie następuje po upływie roku rozliczeniowego, którym jest rok kalendarzowy.

Prowizoryczne rozliczenia będą dokonywane co miesiąc.

Pierwsze rozliczenie obejmuje okres od 15 stycznia 1936 r. do końca tego roku.

§ 4. Kwoty wynikające do zapłaty na podstawie rozesłanych przedsiębiorstwom rozliczeń, tak prowizorycznych, jak i definitywnych, winny być przekazane do Pocztowej Kasy Oszczędności na rachunek „Polskiego Eksportu Naftowego” w terminie do 14 dni, od dnia doręczenia tych rozliczeń.

W razie nieuiszczenia kwot w powyższym terminie zalegający będą obowiązani zapłacić odsetki prawne na rzecz przedsiębiorstw, które odnośne kwoty mają otrzymać.

§ 5. Postanowienia statutu „Polskiego Eksportu Naftowego” w szczególności co do trybu postępowania i właściwości Sądu Polubownego, są wiążące we wszystkich sprawach, wynikających z postanowień rozporządzenia niniejszego.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

656.

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA
PUBLICZNEGO**

z dnia 16 grudnia 1936 r.

o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o zwinięciu i utworzeniu niektórych katedr i zakładów naukowych w szkołach akademickich.

Na podstawie art. 5 ust. (1) pkt 4 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 września 1935 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 423) prostuje się następujący błąd w rozporządzeniu Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 listopada 1936 r. o zwinięciu i utworzeniu niektórych katedr i zakładów naukowych w szkołach akademickich (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 615):

w § 2, punkt a) zamiast wyrazu „kanonicznego”, winno być „kościelnego”.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego: *W. Świątosławski*

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Państwowej w Warszawie.

86797

Cena 60 gr

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorialnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy z góry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Adm. Dz. Ustaw 30-130.